Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin.Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►**B** ►**M5 NEUVOSTON DIREKTIIVI,**

annettu 19 päivänä joulukuuta 1977,

jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten keskinäisestä avusta välittömien verojen ja vakuutusmaksuista perittävien verojen alalla

(77/799/ETY) ◄

(EYVL L 336, 27.12.1977, s. 15)

Muutettu:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►**M1**	Neuvoston direktiivi 79/1070/ETY, annettu 6 päivänä joulukuuta 1979	L 331	8	27.12.1979
►**M2**	Neuvoston direktiivi 92/12/ETY, annettu 25 päivänä helmikuuta 1992	L 76	1	23.3.1992
►**M3**	Neuvoston direktiivi 2003/93/EY, annettu 7 päivänä lokakuuta 2003	L 264	23	15.10.2003
►**M4**	Neuvoston direktiivi 2004/56/EY, annettu 21 päivänä huhtikuuta 2004	L 127	70	29.4.2004
►**M5**	Neuvoston direktiivi 2004/106/EY, annettu 16 päivänä marraskuuta 2004	L 359	30	4.12.2004
►**M6**	Neuvoston direktiivi 2006/98/EY, annettu 20 päivänä marraskuuta 2006	L 363	129	20.12.2006

Muutettu:

►**A1**	Itävallan, Suomen ja Ruotsin liittymisasiakirja	C 241	21	29.8.1994
	(mukautettu neuvoston päätöksellä 95/1/EY, Euratom, EHTY)	L 1	1	1.1.1995
►**A2**	Kreikan liittymisasiakirja	L 291	17	19.11.1979
►**A3**	Espanjan ja Portugalin liittymisasiakirja	L 302	23	15.11.1985
►**A4**	Asiakirja Tšekin tasavallan, Viron tasavallan, Kyproksen tasavallan, Latvian tasavallan, Liettuan tasavallan, Unkarin tasavallan, Maltan tasavallan, Puolan tasavallan, Slovenian tasavallan ja Slovakian tasavallan liittymisehdoista ja niiden sopimusten mukautuksista, joihin Euroopan unioni perustuu	L 236	33	23.9.2003

▼B
▼M5

NEUVOSTON DIREKTIIVI,

annettu 19 päivänä joulukuuta 1977,

jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten keskinäisestä avusta välittömien verojen ja vakuutusmaksuista perittävien verojen alalla

(77/799/ETY)

▼B

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 100 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon edustajakokouksen lausunnon ([1]),

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ([2]),

sekä katsoo, että

jäsenvaltioiden rajojen yli ulottuvat veropetokset ja veron kiertäminen aiheuttavat taloudellisia menetyksiä sekä asianmukaisen verotuksen periaatteen rikkomisia sekä voivat vääristää pääomien liikkuvuutta ja kilpailun edellytyksiä, haitaten siten yhteismarkkinoiden toimintaa,

näistä syistä neuvosto antoi 10 päivänä helmikuuta 1975 päätöslauselman yhteisön toimenpiteistä kansainvälisten veropetosten ja veron kiertämisen torjumiseksi ([3]),

tämän ongelman kansainvälisen luonteen huomioon ottaen kansalliset toimenpiteet, joiden vaikutukset eivät ulotu jäsenvaltion rajojen ulkopuolelle, ovat riittämättömiä, eikä myöskään viranomaisten kahdenvälisiin sopimuksiin perustuvalla yhteistyöllä pystytä torjumaan uusia veropetosten ja veron kiertämisen muotoja, jotka käyvät luonteeltaan yhä monikansallisemmiksi,

sen vuoksi yhteisössä toimivien veroviranomaisten välistä yhteistyötä olisi vahvistettava yhteisten periaatteiden ja sääntöjen mukaisesti,

jäsenvaltioiden olisi pyydettäessä vaihdettava keskenään yksittäistapauksia koskevia tietoja, ja sen jäsenvaltion, jolta tietoja pyydetään, olisi tehtävä näiden tietojen saamiseksi tarvittavat selvitykset,

jäsenvaltioiden olisi myös ilman erillistä pyyntöä vaihdettava keskenään kaikkia tietoja, jotka voivat olla hyödyksi tulo- ja varallisuusverojen asianmukaisessa määräämisestä, erityisesti tapauksissa, joissa voittoja ilmeisen keinotekoisesti siirretään eri jäsenvaltioissa sijaitsevien yritysten välillä, tai joissa tällaisia liiketoimia suorittaa kahdessa jäsenvaltiossa sijaitsevien yritysten välillä kolmannessa maassa toimiva välittäjä veroetujen saamiseksi, tai kun veroja jostain syystä on kierretty tai voidaan kiertää,

yhden jäsenvaltion veroviranomaisten edustajien läsnäolo toisen jäsenvaltion alueella on sallittava, jos kumpikin näistä valtioista pitää sitä suotavana,

kansalaisten ja yritysten perusoikeuksien turvaamiseksi olisi varmistettava, ettei tällaisessa yhteistyössä annettavia tietoja ilmaista asiaankuulumattomille henkilöille; näin ollen on välttämätöntä, etteivät näitä tietoja saavat jäsenvaltiot ilman tiedot antavan jäsenvaltion lupaa käytä

([1]) EYVL N:o C 293, 13,12,1976, s. 34
([2]) EYVL N:o C 56, 7,3,1977, s, 66
([3]) EYVL N:o C 35, 14,2,1975, s. 1

▼B

niitä muihin kuin verotustarkoituksiin tai helpottaakseen oikeudenkäyntejä sellaisia henkilöitä vastaan, jotka eivät ole noudattaneet näiden valtioiden verolainsäädäntöä; valtioiden on myös pidettävä näitä tietoja samalla tavoin luottamuksellisina kuin tiedot antaneessa valtiossa, jos tämä valtio sitä vaatii,

jäsenvaltiolle olisi annettava oikeus kieltäytyä tekemästä selvityksiä tai antamasta tietoja, jos sen jäsenvaltion, jolta tietoja pyydetään, lainsäädännön tai hallinnollisen käytännön mukaan sen veroviranomaiset eivät voi tehdä näitä selvityksiä eivätkä koota tai käyttää näitä tietoja omiin tarpeisiinsa tai jos tämä tietojen antaminen olisi yleisen järjestyksen vastaista taikka johtaisi liike-, elinkeino- tai ammattisalaisuuden taikka kaupallisen menettelyn ilmaisemiseen tai jos se jäsenvaltio, jolle tiedot on tarkoitettu, ei tosiasiallisista tai oikeudellisista syistä voi antaa vastaavia tietoja, ja

jäsenvaltioiden ja komission välinen yhteistyö on välttämätöntä, jotta pystyttäisiin jatkuvasti tarkastelemaan näihin asioihin sekä erityisesti yritysryhmien sisäiseen keinotekoiseen voittojen siirtoon liittyviä yhteistyömenettelyjä ja kokemusten vaihtoa näiden menettelyjen parantamiseksi sekä asianmukaisten yhteisön säännösten laatimiseksi,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Yleiset säännökset

▼M5

1. Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on tämän direktiivin mukaisesti vaihdettava kaikki tiedot, joiden avulla tulo- ja omaisuusvero voidaan määrätä oikein, sekä kaikki keskinäisestä avunannosta tiettyihin maksuihin, tulleihin, veroihin ja muihin toimenpiteisiin liittyvien saatavien perinnässä 15 päivänä maaliskuuta 1976 annetun neuvoston direktiivin 76/308/ETY ([1]) 3 artiklan kuudennessa luetelmakohdassa tarkoitettujen vakuutusmaksuista perittävien verojen määräämiseen tarvittavat tiedot.

▼B

2. Tulo- ja varallisuusveroina on pidettävä näiden verojen kantamisjärjestelmästä riippumatta veroja, jotka kannetaan kokonaistulosta, kokonaisvarallisuudesta taikka tulojen tai varallisuuden osista, mukaan lukien irtaimen tai kiinteän omaisuuden luovutusvoitoista, yritysten maksamien palkkojen kokonaismääristä sekä arvonlisästä kannettavat verot.

▼A1

3. Nykyisiä 2 kohdassa tarkoitettuja veroja ovat erityisesti:

Belgiassa:

Impôt des personnes physiques—Personenbelasting

Impôt des sociétés—Vennootschapsbelasting

Impôt des personnes morales—Rechtspersonenbelasting

Impôt des non-résidents—Belasting der niet-verblijfhouders

Tanskassa:

Indkomstskat til staten

Selskabsskat

Den kommunale indkomstskat

Den amtskommunale indkomstskat

([1]) EYVL L 73, 19.3.1976, s. 18, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 2003 liittymisasiakirjalla.

▼A1

Folkepensionsbidragene

Sømandsskat

Den særlige indkomstskat

Kirkeskat

Formueskat til staten

Bidrag til dagpengefonden

Saksassa:

Einkommensteuer

Körperschaftsteuer

Vermögensteuer

Gewerbesteuer

Grundsteuer

Kreikassa:

Φόρος εισοδήματος φυσικών προσώπων

Φόρος εισοδήματος νομικών προσώπων

Φόρος ακινήτου περιουσίας

Espanjassa:

Impuesto sobre la Renta de las Personas Físicas

Impuesto sobre Sociedades

Impuesto Extraordinario sobre el Patrimonio de las Personas Físicas

Ranskassa:

Impôt sur le revenu

Impôt sur les sociétés

Taxe professionnelle

Taxe foncière sur les propriétés bâties

Taxe foncière sur les propriétés non bâties

Irlannissa:

Income tax

Corporation tax

Capital gains tax

Wealth tax

Italiassa:

Imposta sul reddito delle persone fisiche

Imposta sul reddito delle persone giuridiche

Imposta locale sui redditi

Luxemburgissa:

Impôt sur le revenu des personnes physiques

Impôt sur le revenu des collectivités

Impôt commercial communal

Impôt sur la fortune

Impôt foncier

▼A1

Alankomaissa:

Inkomstenbelasting

Vennootschapsbelasting

Vermogensbelasting

Itävallassa:

Einkommensteuer

Körperschaftsteuer

Grundsteuer

Bodenwertabgabe

Abgabe von land- und forstwirtschaftlichen Betrieben

Portugalissa:

Contribuição predial

Imposto sobre a indústria agrícola

Contribuição industrial

Imposto de capitais

Imposto profissional

Imposto complementar

Imposto de mais-valias

Imposto sobre o rendimento do petróleo

Os adicionais devidos sobre os impostos precedentes

Suomessa:

Valtion tuloverot—de statliga inkomstskatterna

Yhteisöjen tulovero—inkomstskatten för samfund

Kunnallisvero—kommunalskatten

Kirkollisvero—kyrkoskatten

Kansaneläkevakuutusmaksu—folkpensionsförsäkringspremien

Sairausvakuutusmaksu—sjukförsäkringspremien

Korkotulon lähdevero—källskatten på ränteinkomst

Rajoitetusti verovelvollisen lähdevero—källskatten för begränsat skattskyldig

Valtion varallisuusvero—den statliga förmögenhetsskatten

Kiinteistövero—fastighetsskatten

Ruotsissa:

Den statliga inkomstskatten

Sjömansskatten

Kupongskatten

Den särskilda inkomstskatten för utomlands bosatta

Den särskilda inkomstskatten för utomlands bosatta artister m.fl.

Den statliga fastighetsskatten

Den kommunala inkomstskatten

Förmögenhetsskatten

▼A1

Yhdistyneessä kuningaskunnassa:

Income tax

Corporation tax

Capital gains tax

Petroleum revenue tax

Development land tax

▼A4

Tšekin tasavallassa:

Daně z příjmů

Daň z nemovitostí

Daň dědická, daň darovací a daň z převodu nemovitostí

Daň z přidané hodnoty

Spotřební daně

Virossa:

Tulumaks

Sotsiaalmaks

Maamaks

Kyproksessa:

Φόρος Εισοδήματος

'Εκτακτη Εισφορά για την Άμυνα της Δημοκρατίας

Φόρος Κεφαλαιουχικών Κερδών

Φόρος Ακίνητης Ιδιοκτησίας

Latviassa:

iedzīvotāju ienākuma nodoklis

nekustamā īpašuma nodoklis

uzņēmumu ienākuma nodoklis

Liettuassa:

Gyventojų pajamų mokestis

Pelno mokestis

Įmonių ir organizacijų nekilnojamojo turto mokestis

Žemės mokestis

Mokestis už valstybinius gamtos išteklius

Mokestis už aplinkos teršimą

Naftos ir dujų išteklių mokestis

Paveldimo turto mokestis

Unkarissa:

személyi jövedelemadó

társasági adó

osztalékadó

általános forgalmi adó

jövedéki adó

építményadó

▼A4

telekadó

Maltassa:

Taxxa fuq l-income

Puolassa:

Podatek dochodowy od osób prawnych

Podatek dochodowy od osób fizycznych

Podatek od czynności cywilnopranych

Sloveniassa:

Dohodnina

Davki občanov

Davek od dobička pravnih oseb

Posebni davek na bilančno vsoto bank in hranilnic

Slovakiassa:

daň z príjmov fyzických osôb

daň z príjmov právnických osôb

daň z dedičstva

daň z darovania

daň z prevodu a prechodu nehnuteľností

daň z nehnuteľností

daň z pridanej hodnoty

spotrebné dane

▼M6

Bulgariassa:

данък върху доходите на физическите лица

корпоративен данък

данъци, удържани при източника

алтернативни данъци на корпоративния данък

окончателен годишен (патентен) данък

Romaniassa:

impozitul pe venit

impozitul pe profit

impozitul pe veniturile obținute din România de nerezidenți

impozitul pe veniturile microîntreprinderilor

impozitul pe clădiri

impozitul pe teren.

▼B

4. Edellä olevaa 1 kohtaa on sovellettava myös samanlaisiin tai vastaaviin veroihin, joita voidaan kantaa 3 kohdassa tarkoitettujen verojen lisäksi tai niiden sijasta. Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava toisilleen sekä komissiolle näiden verojen voimaantulon ajankohdat.

▼A1

5. ’Toimivaltaisella viranomaisella’ tarkoitetaan seuraavaa:

Belgiassa:

De Minister van financiën or an authorized representative

▼A1

Le Ministre des finances or an authorized representative

Tanskassa:

Skatteministeren or an authorized representative

Saksassa:

Der Bundesminister der Finanzentai valtuutettu edustaja

Kreikassa:

Το Υπουργείο Οικονομικών tai valtuutettu edustaja

Espanjassa:

El Ministro de Economía y Hacienda tai valtuutettu edustaja

Ranskassa:

Le ministre de l'économie tai valtuutettu edustaja

Irlannissa:

The Revenue Commissioners tai niiden valtuutettu edustaja

Italiassa:

▼M4

Il Capo del Dipartimento per le Politiche Fiscali tai valtuutettu edustaja

▼A1

Luxemburgissa:

Le ministre de finance tai valtuutettu edustaja

Alankomaissa:

De minister van financiën tai valtuutettu edustaja

Itävallassa:

Der Bundesminister für Finanzen tai valtuutettu edustaja

Portugalissa:

O Ministro das Finanças tai valtuutettu edustaja

Suomessa:

Valtionvarainministeriö tai valtuutettu edustaja

Finansministeriet tai valtuutettu edustaja

Ruotsissa:

▼M4

Chefen för Finansdepartementet tai valtuutettu edustaja

▼A1

Yhdistyneessä kuningaskunnassa:

▼M3

The Commissioners of Customs and Excise tai valtuutettu edustaja vakuutusmaksuista perittäviä veroja ja valmisteveroa koskevien tarvittavien tietojen osalta,

The Commissioners of Inland Revenue tai valtuutettu edustaja muiden tietojen osalta

▼A4

Tšekin tasavallassa:

Ministr financí tai valtuutettu edustaja

Virossa:

Rahandusminister tai valtuutettu edustaja

▼A4

Kyproksessa:

Υπουργός Οικονομικών tai valtuutettu edustaja

Latviassa:

Finanšu ministrs tai valtuutettu edustaja

Liettuassa:

Finansų ministras tai valtuutettu edustaja

Unkarissa:

A pénzügyminiszter tai valtuutettu edustaja

Maltassa:

Il-Ministru responsabbli għall-Finanzi tai valtuutettu edustaja

Puolassa:

Minister Finansów tai valtuutettu edustaja

Sloveniassa:

Minister za finance tai valtuutettu edustaja

Slovakiassa:

Minister financií tai valtuutettu edustaja

▼M6

Bulgariassa:

Изпълнителният директор на Националната агенция за приходите

Romaniassa:

Ministerul Finanțelor Publice tai valtuutettu edustaja.

▼B

2 artikla

Tietojenvaihto pyydettäessä

1. Jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi pyytää toisen jäsenvaltion toimivaltaiselta viranomaiselta 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja yksittäistapausta koskevia tietoja. Sen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen, jolta tietoja pyydetään, ei tarvitse täyttää tätä pyyntöä, jos on ilmeistä, ettei tietoja pyytävän jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen ole täysin hyödyntänyt omia tavanomaisia tietolähteitään, vaikka tämä pyydetyt tiedot saadakseen olisi kyseisissä olosuhteissa voinut sen tehdä vaarantamatta tavoitellun tuloksen saavuttamista.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen antamiseksi sen jäsenvaltion, jolta tietoja pyydetään, toimivaltaisen viranomaisen on tarvittaessa järjestettävä näiden tietojen saamiseksi tarvittavat selvitykset.

▼M4

Pyydettyjen tietojen saamiseksi pyynnön vastaanottanut viranomainen tai hallintoviranomainen, jonka käsiteltäväksi se on asian saattanut, toimii kuin se toimisi omaan lukuunsa tai oman maansa jonkin toisen viranomaisen pyynnöstä.

▼B

3 artikla

Tietojenvaihto ilman erillistä pyyntöä

Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on vaihdettava keskenään 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja tietoja ilman ennalta esitettävää pyyntöä ja säännöllisesti tapauksissa, jotka niiden on vahvistettava 9 artiklassa tarkoitettua neuvottelumenettelyä noudattaen.

▼B

4 artikla

Oma-aloitteinen tietojenvaihto

1. Kunkin jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on ilman ennalta esitettävää pyyntöä annettava tiedossaan olevat 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut tiedot toisen jäsenvaltion, jota tiedot koskevat, toimivaltaiselle viranomaiselle seuraavissa tapauksissa:

a) jäsenvaltion toimivaltaisella viranomaisella on syytä otaksua, että toisessa jäsenvaltiossa sovelletaan epätavanomaista veronalennusta tai verovapautusta;

b) verovelvollinen saa yhdessä jäsenvaltiossa veronalennuksen tai verovapautuksen, joka aiheuttaisi tälle toisessa jäsenvaltiossa veronkorotuksen tai verovelvollisuuden;

c) yhdessä jäsenvaltiossa olevan verovelvollisen ja toisessa jäsenvaltiossa olevan verovelvollisen väliset liiketoimet, joissa on osallisena näiden verovelvollisten yhdessä tai useammassa muussa maassa oleva pysyvä toimipaikka tai yksi tai useampia kolmansia, voivat aiheuttaa verojen alenemisen jommassa kummassa tai kummassakin jäsenvaltiossa;

d) jäsenvaltion toimivaltaisella viranomaisella on syytä otaksua, että veroja alennetaan yritysryhmien sisäisillä keinotekoisilla voittojen siirroilla;

e) jäsenvaltiossa kootaan toisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen antamien tietojen perusteella tietoja, jotka voivat olla hyödyksi jälkimmäisen jäsenvaltion verojen määräämisessä.

2. Jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat 9 artiklassa tarkoitettua neuvottelumenettelyä noudattaen vaihtaa 1 kohdassa säädettyjä tietoja myös muissa kuin siinä tarkoitetuissa tapauksissa.

3. Muissa tapauksissa jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat ilman ennalta esitettävää pyyntöä antaa toisilleen tiedossaan olevia 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja tietoja.

5 artikla

Tietojen antamisen määräaika

Sen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen, jolta tietoja pyydetään edellisten artiklojen mukaisesti, on annettava tiedot viipymättä. Jos näiden tietojen antamisessa on ongelmia tai jos siitä kieltäydytään, kyseisen viranomaisen on ilmoitettava siitä viipymättä tietoja pyytäneelle viranomaiselle ja mainittava ongelmien luonne tai syyt tietojen antamisesta kieltäytymiselle.

6 artikla

Asianomaisen valtion edustajien yhteistyö

Edellä olevien säännösten soveltamiseksi tiedot antavan jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen ja tiedot vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voivat sopia keskenään 9 artiklassa tarkoitettua neuvottelumenettelyä noudattaen, että ne sallivat tiedot vastaanottavan jäsenvaltion veroviranomaisen edustajien läsnäolon tiedot antavassa jäsenvaltiossa. Samaa menettelyä noudattaen on määrättävä tämän säännöksen soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä.

▼B

7 artikla

Salassapitosäännökset

▼M4

1. Jäsenvaltion on pidettävä kaikki sille tämän direktiivin nojalla toimitetut tiedot salassa samalla tavoin kuin sen kansallisen lainsäädännön nojalla saadut tiedot. Joka tapauksessa näitä tietoja

— saa antaa ainoastaan henkilöille, jotka ovat välittömästi tekemisissä veron määräämisen kanssa tai veron määräämisen viranomaisvalvonnan kanssa,

— saa ilmaista ainoastaan sellaisen oikeudellisen menettelyn tai hallinnollisten seuraamusten soveltamiseen johtavan menettelyn yhteydessä, johon on ryhdytty veron määräämiseksi tai veron määräämisen tarkistamiseksi tai siihen liittyen, ja ainoastaan henkilöille, jotka ovat välittömästi osallisina näissä menettelyissä; näitä tietoja voidaan kuitenkin ottaa huomioon julkisissa oikeuskäsittelyissä tai tuomioissa, jos tiedot antavan jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen ei tätä vastusta silloin kun se toimittaa nämä tiedot ensimmäisen kerran,

— ei missään olosuhteissa saa käyttää muuhun kuin verotustarkoituksiin tai sellaisen oikeudellisen menettelyn tai hallinnollisten seuraamusten soveltamiseen johtavan menettelyn yhteydessä, johon on ryhdytty veron määräämiseksi tai veron määräämisen tarkistamiseksi tai siihen liittyen.

Jäsenvaltiot voivat lisäksi säätää ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen tietojen käyttämisestä direktiivin 76/308/ETY 2 artiklassa tarkoitettujen muiden maksujen, tullien ja verojen määräämiseen ([1]).

▼B

2. Edellä 1 kohdassa ei velvoiteta jäsenvaltiota, jonka lainsäädännössä tai hallinnollisessa käytännössä asetetaan valtion sisäisiä tarkoituksia varten tiukempia rajoituksia kuin mainitussa kohdassa, antamaan tietoja, jos valtio, joka saisi tiedot, ei sitoudu noudattamaan näitä tiukempia rajoituksia.

3. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, tiedot antavan jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi sallia näitä tietoja käytettävän niitä pyytävässä valtiossa muihin tarkoituksiin, jos sen oman lainsäädännön mukaan niitä voidaan käyttää vastaaviin tarkoituksiin samoissa olosuhteissa.

4. Jos jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen katsoo, että sen toisen jäsenvaltion toimivaltaiselta viranomaiselta saarnat tiedot voivat olla hyödyksi kolmannen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, se voi tiedot antaneen toimivaltaisen viranomaisen suostumuksella antaa ne tälle kolmannelle jäsenvaltiolle.

8 artikla

Tietojenvaihdon rajoitukset

▼M4

1. Tässä direktiivissä ei velvoiteta jäsenvaltiota, jolta tietoja pyydetään, tekemään selvityksiä eikä toimittamaan tietoja, jos tällaisten selvityksien tekeminen tai tietojen kerääminen olisi valtion toimivaltaista viranomaista koskevan lainsäädännön tai hallinnollisen käytännön vastaista.

▼B

2. Tietojen antamisesta voidaan kieltäytyä, jos tietojen antaminen johtaisi liike-, elinkeino- tai ammattisalaisuuden taikka kaupallisen me-

([1]) EYVL L 73, 19.3.1976, s. 18.

▼B

nettelyn ilmaisemiseen, tai jos kyseisten tietojen ilmaiseminen olisi yleisen järjestyksen vastaista.

▼M4

3. Jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen saa kieltäytyä antamasta tietoja, jos pyynnön esittänyt jäsenvaltio ei pysty toimittamaan samantyyppisiä tietoja tosiasioista tai lainsäädännöstä johtuvista syistä.

8 a artikla

Tiedoksianto

1. Jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä toisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on annettava vastaanottajalle tiedoksi kaikki pyynnön esittäneen jäsenvaltion hallintoviranomaisilta saadut asiakirjat ja päätökset, jotka koskevat tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvan verolainsäädännön soveltamista pyynnön esittäneen jäsenvaltion alueella, noudattaen pyynnön vastaanottaneessa jäsenvaltiossa voimassa olevia vastaavien asiakirjojen tiedoksi antamista koskevia säännöksiä.

2. Tiedoksiantamispyynnössä on mainittava tiedoksi annettavan asiakirjan tai päätöksen aihe ja ilmoitettava vastaanottajan nimi ja osoite sekä mahdolliset muut vastaanottajan tunnistamista helpottavat tiedot.

3. Pyynnön vastaanottaneen viranomaisen on ilmoitettava viipymättä pyynnön esittäneelle viranomaiselle toimistaan tiedoksiantamispyynnön suhteen, erityisesti päivä, jona päätös tai asiakirja on annettu tiedoksi vastaanottajalle.

8 b artikla

Samanaikaiset tarkastukset

1. Kaksi tai useampi jäsenvaltio voi sopia, että ne suorittavat kukin omalla alueellaan yhden tai useamman verovelvollisen verotuksellisen tilanteen samanaikaisia tarkastuksia ja että ne vaihtavat näin saatuja tietoja, jos niillä on asiassa yhteinen tai toisiaan täydentävä intressi, aina kun vaikuttaa siltä, että tällaiset tarkastukset olisivat tehokkaampia kuin vain yhden jäsenvaltion suorittamat tarkastukset.

2. Kunkin jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on yksilöitävä itsenäisesti verovelvolliset, joita se aikoo ehdottaa samanaikaiseen tarkastukseen. Se ilmoittaa muiden jäsenvaltioiden, joita asia koskee, toimivaltaisille viranomaisille tapaukset, jotka sen mielestä pitäisi tarkastaa samanaikaisesti. Se perustelee valintansa mahdollisuuksien mukaan toimittamalla tiedot, joiden perusteella se teki päätöksensä. Se ilmoittaa ajanjakson, jona tarkastukset olisi suoritettava.

3. Kunkin asianomaisen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen päättää, haluaako se osallistua samanaikaisiin tarkastuksiin. Jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen, jolle samanaikaista tarkastusta on esitetty, vahvistaa toisen jäsenvaltion vastaavalle viranomaiselle osallistuvansa tarkastukseen tai ilmoittaa sille perustellun kieltäytymisensä.

4. Kunkin asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset nimeävät edustajan, jonka tehtävänä on tarkastuksen valvonta ja koordinointi.

▼B

9 artikla

Neuvottelut

1. Tämän direktiivin soveltamiseksi on järjestettävä neuvotteluja, jotka tarvittaessa käydään komiteassa, seuraavien välillä:

▼B

— tietoja vaihtavien jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset, jomman kumman viranomaisen pyynnöstä kahdenvälisissä asioissa,

— kaikkien jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset ja komissio, jonkin näistä viranomaisista tai komission pyynnöstä, jollei ole kyse yksinomaan kahdenvälisistä asioista.

2. Jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat olla suoraan yhteydessä toisiinsa. Jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat yhteisestä sopimuksesta sallia nimeämilleen viranomaisille suorat keskinäiset yhteydet tietyissä tapauksissa tai tapausten ryhmissä.

3. Kun toimivaltaiset viranomaiset sopivat keskenään tässä direktiivissä tarkoitettujen alojen kahdenvälisistä asioista muutoin kuin yksittäistapauksissa, niiden on ilmoitettava siitä komissiolle viipymättä. Komissio puolestaan ilmoittaa asiasta muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille.

10 artikla

Kokemuksista ilmoittaminen

Jäsenvaltioiden on yhdessä komission kanssa seurattava jatkuvasti tässä direktiivissä säädetyn yhteistyömenettelyn toimintaa ja ilmoitettava toisilleen kaikista saamistaan kokemuksista, erityisesti yritysryhmien sisäisesti siirrettyjen voittojen osalta, tämän yhteistyön parantamiseksi ja tarvittaessa tätä alaa koskevien säännösten kehittämiseksi.

11 artikla

Laaja-alaisempien keskinäistä apua koskevien säännösten soveltaminen

Edellä olevat säännökset eivät estä noudattamasta laaja-alaisempia muihin oikeussäännöksiin perustuvia tietojenvaihtoa koskevia velvoitteita.

12 artikla

Loppusäännökset

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 1 päivänä tammikuuta 1979 ja ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä myöhemmin antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

13 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.